

[Indenrigsministeren]

straffebestemmelsen ledsage af bestemmelsen om, at påtale kun kan ske efter tilsynsmyndighedens begæring.

Det var Folketingets ønske, at man på denne måde sikrede, at der blev taget behørigt hensyn til kommunalpolitikernes arbejdsvilkår ved vurderingen af, om der skulle rejses straffesag.

Det er også min klare opfattelse, at man bør være meget tilbageholdende med at pålægge kommunalpolitikere sanktioner i form af straf for den måde, de udfører deres hverv på. Ud over det politiske ansvar lever kommunalpolitikerne nu også med risikoen for at blive straffet på grund af pligtforsømmelse i arbejdet.

Dette gav da også anledning til betydelige betænkeligheder under Folketingets forhandlinger om lovforslaget i 1984. I forvejen kan den ofte meget store arbejdsbyrde og det tyngende ansvar afholde folk fra at gå aktivt ind i kommunalpolitik. Hvis kommunalpolitikere derudover skulle leve med en risiko for at blive udsat for politiske modstandere mere eller mindre grundløse anmeldelser, ville det blive svært at tiltrække folk til at påtage sig hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem.

Her skal man også tænke på, at det, selv om anmeldelsen ikke fører til, at der rejses tiltale, endsiige domfældelse, vil være en meget belastende situation for kommunalpolitikeren at være anmeldt for et strafbart forhold med den offentlige omtale, det kan af føde.

I mere end 100 år har kommunalpolitikere ikke kunnet straffes efter den kommunale styrelseslovgivning. Nu kritiseres det i lovforslagets bemærkninger, at der ikke har været gjort brug af straffebestemmelsen i de godt to år, den har været gældende, og at den derfor er indholdsløs. Jeg er langt fra enig heri. Tilsynsmyndighederne har det fornødne kendskab til kommunalpolitikernes arbejdsvilkår, og de har derfor forudsætninger for at kunne vurdere, hvornår der måtte være den tilstrækkelige baggrund for at begære tiltale rejst mod en kommunalpolitiker på grund af pligttilsidesættelse.

Jeg ville finde det meget betænkeligt at fjerne det filter, som tilsynsmyndigheden udgør i disse sager, idet truslen om politianmeldelse fra politiske modstandere ellers kan blive en del af den kommunale beslutnings-

proces til skade for kommunestyret og det kommunalpolitiske arbejde.

Regeringen vil derfor afvise det foreliggende lovforslag.

Henning Rasmussen (S):

I 1984 indsatte et enig Folketing nogle bestemmelser i den kommunale styrelseslov, hvorefter kommunalbestyrelsesmedlemmer kan straffes for grov tilsidesættelse af deres pligter efter den gældende lovgivning. Årsagen var, at der var forekommet enkelte tilfælde af sådan grov tilsidesættelse, og det fandt Folketinget burde kunne straffes på samme måde, som kommunalbestyrelsesmedlemmer i lighed med andre kan straffes for egentlige kriminelle handlinger.

Folketinget ønskede dog – og jeg citerer her fra bemærkningerne til det daværende lovforslag nr. L 19: »at undgå grundløse, tvivlsomme eller bagatelagtige anmeldelser, herunder anmeldelser indgivet for at genere politiske modstandere.«

Derfor indsatte man bestemmelsen om, at tilsynsrådet skal begære sagen rejst. Det virkede faktisk fornuftigt og rimeligt. Det er denne bestemmelse, SF foreslår fjernet under henvisning til, at den i et par konkrete tilfælde skal være blevet brugt i strid med sin hensigt, nemlig med det formål at hindre, at der rejses sag mod kommunalbestyrelsesmedlemmer, der groft har tilsidesat deres pligter og derfor burde dømmes ved domstolene.

Det er ikke muligt at vurdere på det grundlag, vi har, om forslagsstillerne har ret i påstanden om, at straffebestemmelsen derfor er »illusorisk, et bluffnummer« – citatet er hentet fra bemærkningerne til det foreliggende lovforslag.

Vi kan derfor ikke i dag vurdere, om bestemmelsen i de konkrete tilfælde er brugt imod sit formål, og hvor stor risikoen er for, at den vil blive brugt sådan i fremtiden.

Vi vil i udvalget være med til at gennemgå de to sager og eventuelle andre, der måtte blive forelagt udvalget, og derefter vil vi tage stilling til forslaget.

Men jeg vil gerne til slut sige, at det forbehold, vi her tager over for holdbarheden af påstanden, ikke er udtryk for, at vi vil være med til at holde hånden over nogen, heller ikke kommunalpolitikere, der groft tilside-